

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiează.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 24 Maiu v.

În sgomotul cel mare al politiceii esterne, nu este mirare, dacă se dă mai puțină atențiune lucrurilor interne. Lumea este odată așa. Ei i place să dea frâu liber privirilor sale în depărtare chiar și atunci, când are destule motive a și le întorče spre lucruri mai de aproape.

Diarele din Budapesta încep a ne împărtași, că pe la începutul lui Iuliu dieta se va disolve. Aceleși ne promet, cel puțin o parte dintr'ensele, că toate legile prin care se regulează dualismul se vor vota până la încheierea perioadului de față.

Dar ce ne privește pe noi Români dieta din Budapesta? Noi Români am stat departe de ea, o am ignorat pentrucă... pentrucă... aici se gată motivele, cu toate că noi am ignorat'o; însă ea încă ne a ignorat. Nu de tot. Sînt o mulțime de legi făcute în periodul acesta, în cari, pôte din cauza, că în favorul nostru n'a avut, sau n'a vrut nimenea să și deschidă gura în casa țerei, sarcinile așa sînt croite și pentru noi și dór ceva mai bine, dar unde vine vorba de beneficii, apoi vorba românului: „unde i bine nu i de mine, unde i reu acolo's eu.“

Astăzi însă nu voim a întreținé pe public despre lucruri cari sînt de mult și pe larg desbătute. Nici nu voim să sulevăm ceștiuni, cari s'au resoltit ele de sinele, după vederile noastre. Va veni timpul ca să ne ocupăm iarăși mai cu deadinsul cu dênsele? ne vom ocupa atunci.

Astăzi vom pune înaintea publicului o împregiurare curiosă în felul său, cu toate aceste instructivă pentru ómeni nepățiți și cu deosebire pentru ómeni, cari și din pășanie le remâne puțin în aducerea aminte.

Sînt septămâni numai de când dincolo de Laita, fratele geamán, senatul imperial, în améndoué casele sale, era fórte neprevenitoriu cu fratele seu geamán din Budapesta. Se părea că dualismul atérna într'un fir de pěr și

are să se rupă la cea mai ușoră mișcare. Cérta a durat mult și încă de mult mai nainte, pentrucă ea se trage din o depărtare mare din anul trecut. Speranțele celor ce credeau în schimbări constituțiunale erau de multe feluri și mari, și acum — ce să veđi? senatul imperial votează din tóte puterile proiecte de legi, de cari, după atitudinea cislaitanilor de mai nainte, putea ori și cine presupune că se sparge tot dualismul.

Acest fenomen politic este demn de aprețuit. Nu pentrucă ne-am bucura, nu pentrucă ne-am întrista de el. În situațiunea, la care am contribuit indirect sau pasiv și noi, n'avem cauză de a ne bucura și n'avem drept deplin de a ne supéra. Avem însă, și acesta este folosul aprețuirii, de a ne socoti serios cum să ne fie demersul politic în viitoriu?

Opozițiunea magiară și a început pregătirile pentru noua campanie electorală. I-am vėđut în liniile principali și programă, asupra cărei ne-am dat părerea cu altă ocaziune. Partida guvernamentală, negreșit nu va sta cu mâinile în sin. Ea va lucra din tóte puterile, ca să se susțină acolo unde este, adecă la putere.

Preste o lună, două, așa dară, avėnd pace din afară, se vor începe agitațiunile electorali, cari vrėnd nevrėnd, ca și până acum, nu vor da pace nici poporului român, unde se află el în țerile corónei St. Stefan.

Punem de pe acum întrebarea: să se mai lase el a fi jucăria constituțiunală din cei de cece ani trecuți? Să urmăm noi a fi martorii acelei ironii dureróse și rușinătóre, ca în dieta țerii să figureze un Mađay, Wodianer, Moricz Pál și câți alți, asemenea acestora, de reprezentanți ai românilor?

Noi credem, că o románime compactă, cum este a noastră, atât în părțile transilvănene cât și în părțile bănățene și unguene, o románime, care dispune și de un număr considerabil de bărbați, cari sînt în stare a o reprezenta într'o dietă, are o datorință

inevitabilă de a tiné strins la interesele cari o privesc.

Români din părțile numite, în împregiurările date și pe care ei nu sînt în stare a le schimba, n'au lipsă de a se întrupa nici opozițiunei magiare, nici partidului dela putere. Ei pót forma o partidă singură, la care se vor asoția și alții din reprezentanții populațiunilor Ungariei de aceeași sorte; cu sau fără de acestia, ei au să represinte și să apere interesele lor.

Acésta nu o đicem din vre o ură cătră una sau altă parte, dară din convingerea, că până când interesele românilor nu vor veni la valóre, un echilibru sănătos de interese nu va exista în patria noastră comună și până atunci o adevérată fericire a patriei încă nu va puté să fie.

Din aceste se vede, că datorințele noastre sînt indoite: ele sînt naționale și tot odată și patriotice.

Este încă timp să cugetăm asupra lucrului. Dară trebuie cugetat mai nainte de momentul din urmă, care, isolat prin neactivitatea premergătóre, totdeuna este cel mai reu în rezultatele lui. Ergo, caveant patres conscripti!

Revista politică.

Dieta Ungariei — ne spune „Közvélemény“ — se va disolve pe la începutul lui Iuliu st. n. În sesiunea acésta se vor vota tóte legile privitoare la dualism și unele cari privesc transgresiuni polițiane, timbru și compețițe.

„Pesti Naplo“ se interesază de pe acum de fiitórele alegeri. El spune că agitațiunile electorali s'au început, se arată candidați pretutindenea, dară nu se vede nicăiri interes pentru afacerile publice. Tot ce se pôte observa este, mâna guvernului și ambițiuni personale. „Dară aceste încă nu îndeplinesc fericirea. Dieta alesă înainte cu trei ani după intențiunile guvernului, pentrucă cea dintău promisiune

a multor candidați a fost a urma lui Col. Tisza și a spriginii guvernul, a bătut și a făcut de rușine Ungaria. Când dieta se va imprăștia, va lua cu sine ca dare de sémă d'esperarea în viitorul statului și a națiunei. El nu înapoiază poporului libertatea, precum a primit'o el dela acela sub scutul seu. Așa dară să mai avem o dietă ca acésta?“

Din tot cuvėntul se vede reclama pentru opozițiune și săgețile asupra guvernului. Încât are și încât n'are drept „P. N.“ a fi așa inverșunat lăsăm lucrul încurcat, în mângăierea neînvidiabilă, că cei dela „P. N.“ n'ar fi mai altfelu când ar tiné frėnele guvernării în mână.

Nulla dies sine linea, am pute đice și noi despre contele Andrassy, când luăm pe fie care și rapórtele de la delegațiuni. În fie care și vine contele Andrassy cu un espose, cu un respuns la vre-o întorpelatiune în ceștiunea orientului. Fiind dese discursurile ministrului de esterne, nu pot cuprinde material nou. Deci, fiindcă mai tot aceleași se repețesc, în forme variate, nu ne oprim de astădată la ele.

Gurile rele, rectius foile rele, scornesc, din împregiurarea deselor repetițiuni, că ministrul nostru de esterne nu ar sci multe despre situațiune. „Deutsche Ztg.“ spune o întempleră curiosă. În comisiunea bugetară a delegațiunei austriace, la început spuse ministrul scurt că cele publicate de „Globe“ nu sînt adevérate. Nu se pôte gândi că guvernul englez să facă astfelu de împărtașiri unei foi rusofile, înainte de a fi descoperit ceva parlamentului. Desbaterea era înaintat binișor, când deputatul Sturm surprinde adunarea spunėnd, că contra împărtașirilor ministrului, organul seu intim, „Polit. Corr.“, constatéză în esență cele publicate în „Globe.“ Tóte privirile se îndreptă asupra ministrului, care sculându-se ínțe de pe scaun a đis: „Atunci Polit. Cor. scie mai mult decât mine.“ Apoi se întorče cătră sub-ministrul seu în-

FOIȚA.

NAPOLEON III. *)

Trei audiențe la palatul Tiuiloriilor.

1859.

(Estract din istoria misiilor mele politico).

(Urmare).

III.

La întorčerea mea din Englitera **) unde misia mea avú o reușită satisfacătóre, cerui audiență și me presentaiu îndată la palatul Tiuiloriilor după ordinul ce promisem de la Împératul. Napoleon se găsea în cabinetul seu împreună cu Mareșalul Vaillant ministrul de rėsboiu, și mă primí cu bunătatea sa obicinuită, me onorá cu darea sa de mână și me invitá să iau un scaun; apoi, adresându-se cătră bėtránul mareșal, îi đise:

*) Din „Convorbiri Literare“.

**) Detailurile misiiei mele la Londra se vor publica mai târziu.

— Domnule Ministru, vei sci că am dărúit de ce mii de pusci *) cu munițiile lor armatei române. Vei da ordinele necesare, pentru de a le tiné gata la dispoșiția domnului A. care se însărcinéză cu transportul lor. Tot-odată vei alege un număr de ofițeri instructori de tótă arma, cu destinare pentru ei de a merge în Principate îndată ce va veni cererea oficială de la guvernul prințului Cuza.

Mareșalul întrebă dacă nu ar fi necesar de a se trãmite și un ofițer superior cu cunoscinți de înaltă strategie? Apoi, adresându-se deadreptul la mine, îmi đise:

— Aveți în țară ómeni capabili de a purta comanda unei armate întregi și de a pune Principatele în stare de apărare la caz de nevoe.

— Avem, respunsei, puțin tineri care au făcut studii militare, dar căroră le lipsesce practica, experiența.

— Nu ę destul; replică Mareșalul. Pre cât înțeleg aveți elemente de buni

*) Acele 10,000 de pusce se găsesc în arsenalul din București.

șefi de bataliõe cel mult, iar nu încă de ofițeri superiori, de generali.

— Pe cine, socotiți domnule ministru, să însărcinăm cu asemenea misie? întrebă Împératul.

Mareșalul stătú pe gânduri, iar împératul îmi făcú întrebare dacă cunosceam vre-unul din ofițerii superiori care ar primí să mērgă în Principate?.. Numiiu pe generalul Rose, unul din cei mai bravi și mai tineri militari, ajunși la un grad așa de nalt prin meritele lor.

— Rose? replică Maiestatea Sa zimbnd, îmi trebuesce mie; nu pót să vi-l dau.

— Rose? adaogă Mareșalu, bravo! Vėd că sciți alege, Rose e necesar armatei franceze. Sire!. Mē voiu ocupa însumi a găsi un ofițer capabil pentru Principate și voiu raporta îndată Maiestății Vóstre.

Mareșalul se sculă, adunând într'un mare portofoliu mai multe hărții de pe biurou. Împératul đise:

— Pre bine!. Domnul A... se va adresa deacum deadreptul cătră d-vó-

stră atât pentru arme cât și pentru ofițeri instructori.

— Sire! îndrăznii atunci a đice; dee-mi voe Maiestatea Vóstră a cere o nouă grație în favórea organizării armatei noastre.

— Care? întrebă Napoleon.

— Învoirea Maiestății Vóstre de a se primí studenți români în scólele militare de la Saumur și de la Metz, precum și la scóla Politehnică și a statului maior.

La acésta propunere cam îndrăneată Mareșalul se întorče rāpede spre mine, voind negreșit să facă o observare; însă împératul nu-i dete timp, căci îmi acordá cererea cu generositate, đicėnd ministrului ca să iee notă de dēnsa. Bėtránul mareșal se ínchină și eși din cabinet; atunci Napoleon se apropiē de camină, și aprinse o țigaretă și me întrebă, care au fost rezultatul misiiei mele la Londra?

Me grābii a face în scurt istoricul audienței mele la lordul Malmersbury, ministrul Foring-Oficiului, și adaogai: — „Sire! Am buna sperare că

trebându-l: „A trimis ambasada englezăscă ceva?” Dl de Teschenberg n'a știut ce să răspundă. Destul că de aci înainte ministrul a vorbit mai cu respect de împărțirile făcute de „Globe.” În fine în raportul secretariului prezidial despre ședința comisiunii se poate citi: Ministrul de esterne a răspuns (la întrebările ce i s'au pus), că scirile (din „Globe”) în partea principală pot să fie adevărate.

„Nat. Ztg.” scrie despre expectările conțelului Andrassy în delegațiunii: „Ceea ce aflăm din discursurile cele binisor fățișe și nepreocupate este, că între Viena și Petersburg nu s'a regulat nimica. Contele Andrassy este foarte gata a se prezenta pe 11 Iunie la congres, însă sperând, că între Anglia și Rusia s'au făcut unele tranșacțiuni, cari să nu păgubescă interesele austriace. Acastă parte negativă se pare că se și cuprinde în stipulațiuni, numai reținerea dela interesele austriace atâtă este de mare, încât se nascu prepusul, că n'a fost nici vorbă de ele. „Gare qui y touche” dice contele Andrassy. Bine, dar dacă nu le atinge nimenea și totuși se va dispune de orient? A buna samă s'a încercat o înțelegere cu Rusia. Contele Andrassy a desfășurat cabinetului rusesc părerile Austriei asupra tratatului de la San-Stefano — poate numai negativ? — un răspuns rusesc însă, care ar fi aplanat părerile divergente până acum nu s'a arătat. Se cere foarte multă inimă de a se grăbi între împregiurări de aceste la congres.

În tonul acesta mai scrie și „A. A. Ztg.” și „Köl. Ztg.” Cea dintâi scrie că politica lui Andrassy trebuie să se infunde, și din infundătură nu va scăpa nici prin mijlocirea congresului.

După o telegramă din Berlin dela 4 Iunie, toate cabinetele au primit invitarea la congres pe 13 Iunie.

Întrebarea, nu fără cuvânt, se pare acum a fi, dacă nu se va amâna congresul din cauza atentatului asupra împăratului?

În noaptea dela 3 spre 4 Iunie s'au prins în Berlin patru persoane pentru lesa de Majestate.

Din London se telegrafază că regimul a declarat, că cesțiunea Greciei se va suleva la congres.

Mai multe diare spun, că și România va fi reprezentată la congres de min. Brătianu însoțit de Cogălniceanu.

Marele vezir Rujdi pașa, spune o telegramă dela Constantinopole, e destituit; în locul lui s'a denumit Savfet pașa.

Despre Ruși cetim în „R. L.” următoarele notițe:

Cătră „l'Orient” se scrie din Giurgiu, că acolo causază surprindere vedând pe ruși, că transportă tunuri

Englitora va fi de opinia Maiestății Vostre în cesția Principatelor.

Napoleon me ascultă cu atenție și curiozitate, apoi binevoii a me felicita de rezultatul fericit ce obținusem, și dișe:

— Încât Franța și Englitora vor fi în acord, ori ce cesție e sigură de a triumfa.

După aceste cuvinte memorabile, M. Sa me întrebă dacă în timp cât m'am găsit la Londra am observat vre-un simptom de îngrijire în privirea complicărilor politice dintre Austria și Italia?

— Mai toate persoanele ce am cunoscut în Englitora, respunsei, mi-au părut preocupate de iminența unui războiu Austro-Italian. Mi s'au făcut pretutindene întrebare dacă în caz de agresie din partea Austriei, Franța ar merge în ajutorul Piemontului; însă m'am ferit, Sire, de a emite vre-o opinie personală în această cesție importantă.

— Ai vădut pe lord Palmerston?

— Nu, Sire, căci era absent din

și muniții în număr mare pe țărmul drept al Dunării. Soldații cred că toate acelea sunt destinate la armarea Șimlei și Varnei, care se speră a fi deșertate în curând de Turci.

Din Jilava se scrie aceluiași diariu: Trupele ruse fac exerciții de dimineață până seara. Se exercită recruții. La Jilava sunt concentrați 5—6000 oameni.

Din Brăila se comunică: În continuu e mișcare de trupe, venind și mergând în Rusia. Se socotesc, că de două luni, aproape 30,000 recruți au trecut prin gara de aici, mergând a se alipi armatei stabilite între Bucuresci și Dunăre. Se dice că 10,000 recruți au fost încorporați în armata de Dobrovia, din care o parte ocupă Basarabia. În fine precum spun oficerii, 50,000 recruți fac exerciții la Chișineu, Odesa, Nicolaiew, etc.

Ni se scrie din Moldova, că oficerii ruși de stat major inspectează pașurile din spre Transilvania.

Serbările Latine.

Serbările latine de la Montpellier au început Mercuri 22 Maiu în presința unui mare număr de străini.

Stradele principale și bulevardurile erau decorate cu drapele; monumentele publice, cafelele și cluburile erau iluminate; gara mai cu samă strălucia de o lumină orbitoare și de focuri de o mie de colorii.

La orele 9 au sosit invitații, între care dd. de Quintana, deputat în Cortese, președintele comisariatului spaniol la expozițiunea universală; Henri de Bornier, însoțit de mai mulți membri ai societății la Cigale; Roumanille, Aubanel, Ch. Monselet, Oscar Commetant și mai mulți alți reprezentanți ai presei parisiene; filologi, felibrii (poeți provenșali) poeți rusilanesi; membri ai societății normande la Pomme și delegații diferitelor Academii meridionale, între care președintele Academiei de la Barcelona. Invitații au fost primiți de comitet, având în frunte pe președintele seu, d. Ch. de Tourtoulon.

După primirea cu faclă, a avut loc preumblarea prin stradele orașului; pretutindeni cortegiul a fost salutat prin aclamări entusiaste, iar după aceea mulțimea s'a dus la Peyrou. Acolo se aflau întrunite muzicele instrumentale și vocale care esecutau cântecul Salut aux Latins. În fine cortegiul se îndreptă spre Teatrul cel Mare, unde s'a făcut primirea oficială în sala de concerte.

D. Alexandre Lissac primariul de la Montpellier, a urat invitaților buna venire și a pronunțat un discurs, primit cu strigăte numeroase de: Trăiască Republica!

Pe piața Comediei, un spaniol, deputat în Cortese, a strigat la eșirea din Tea-

Londra; însă am făcut vizită lorșilor Clarendon și Iohn Russel.

— Care e opinia lor asupra causei d-vostre?

— I-am lăsat în cele mai bune dispoziții pentru noi.

Napoleon sună un timbru de argint. Șambelanul de serviciu intră și primii ordin de a trimite să cheme la Tiullerii pe contele Valewski. Pe urmă Maiestatea Sa, aședându-se lângă biurou, me întrebă dacă cunosceam armia austriacă? ... etc.

În sfârșit împăratul se informă despre remășițele archeologice a Românilor în țările noastre, precum: monumente, medalii, inscripții, urme de la-găre, etc., și aducând conversația asupra limbei noastre, me invită să scriu o frasă românească pe o colă de hârtie pentru ca să potă judeca despre latinitatea ei.

— Iată, Sire, am diș, două versuri dintr'un cântec popular păstrat în România de pe timpul unchiului Maiestății, Vostre, Napoleon I, — și am scris:

trul cel Mare: Trăiască federațiunea popo-
relor! strigat care fu repetat de mulțime.

Numărul străinilor care sosiseră până în acea zi la Montpellier trecea peste 40,000.

A doua zi, Joi, s'a ținut la Montpellier a doua serbare latină. Corurile vocale și muzicele din diferitele orașe la miada zi au sosit dimineață. Diarile locale spun că în acea zi otelurile erau pline, îndesuite, și că nu mai rămăsese nici măcar un loc liber pentru străini al căror număr trecea peste 60,000.

În acea zi au sosit: Mistral, autorul poemei Mireille, delegații români portugesi și italieni, și d. Paul Glaize, prefectul departementului Puy-de-Dôme, de nascere din Montpellier.

După amiazi s'a ținut ședința solemnă a societății limbilor romane. Acastă ședință a fost deschisă de d. Glaize, prefectul departementului Puy-de-Dôme, care ținut un discurs în numele d-lui Bardoux, ministrul instrucțiunii publice din Franța.

D. Glaize a diș că ministrul era foarte fericit de a vedea că s'a ales un oraș francez pentru ședința congresului general al tuturor societăților savante de rasă latină și că aplaudă marea idee de frățietate internațională care domnesce la aceste serbări. Aclamări numeroase și entusiaste urmară acest discurs. Delegații studenților de la diferitele facultăți italiene s'au destins cu deosebire prin entuziasmul lor.

D. de Tourtoulon a declarat că concursul filologic, istoric și poetic, care durază de mai mulți ani, este închis. D. Roque-Ferrier a citit un raport în urma căruia juriul a procedat la împărțirea premiilor Laureeții sunt în număr de optzeci.

Vineri s'au distribuit recompensele, care constau în flori de aur sau de argint. Afară de acestea a fost un bust de bronz al lui Rabelais. oferit de principele Bonaparte Wyse autorului celei mai bune povesti în așa numita langue d'oc (lingua occitana).

Sera la orele 8 și jum., Cercul artistic a oferit invitaților un concert de gală în Teatrul cel Mare. „U. p. A.”

Corespondențe particulare

de „Telegrafului Român.”

Deva, 3 Iunie n. 1878. Dle Redactor! Venind la cunoștința marelui triumf național, reportat de domnul „Vasile Alecsandri” cu „Cântecul gintei latine”, și nedescriptibil în-suflețiti de înălțătorul cântec al bardului latinității, — Români din Deva, — plini de fală și mulțămire națională, au grăbit și ei ași manifesta simțimintele de fericire, adresând triumfătorului dela „Montpellier” următoarea telegramă:

„Domnului

Vasile Alecsandri

Mircești (România).

„Primiți și felicitațiile noastre pentru marea triumf reportat cu „Cântecul gintei latine.” Trăiască românismul și bardul seu.”

Români din Deva (Transilvania).“

„Bunăparte nu-i departe,
„Vine să ne dea dreptate!”

Împăratul cunoscea acest cântec căci la 1855 răposatul Ioan Voinescu, unul din esilații de la 1848, luându-l de la mine, îl comunicase împreună cu traducerea lui bibliotecariului împărătesei Eugenia. Maiestatea Sa părea a se interesa mult la acel glas depărtat din fundul Carpaților, care celebra legenda Napoleoniană.

Acastă a doua audiență ținut o jumătate de oră, în care m'am convins și mai mult de simțirile, pot dice, părintesci ale împăratului pentru Români; apoi congediându-me, Maies. Sa imi dișe cu multă bunățate:

— Sciu că ai să pleci în curând la Turin. Observază, cât vei fi în Piemont, starea spiritelor, și când te-i întorče la Paris, vină iar la Tiullerii ca să-mi comunicii observările d-tale.

Me închinai respectuos, și întors la otel, imi făcui pregătirile de plecare în Italia.

(Va urma.)

Nu am cuvinte destule, a ve pute descrie, marea bucurie și generala însuflețire ce ne-au cuprins la cetirea „Cântecului gintei latine.”

Diua de ieri, pentru noi, a fost o serbătoare dublă: „bisericească și națională.” Impresiunea a fost atât de mare, încât, ca fermecați ne îmbrățoșarăm unii cu alții și totă diua o petrecurăm cu o pietate națională între cântece și cetirea operelor marelui nostru poet.

Bucuria generală se repetă din nou astăzi, când pe neașteptate primirăm următorul telegram:

„Gara Mircești.

„Salutare frățescă românilor din Deva. Sincera mea grațitudine pentru căldurosele felicitări.

Alecsandri.”

Mândri de noua glorie română, — ve rugăm d-le Redactor, eternisați în prețutul d-vostre diariu aceste două zile de dulce suvenir pentru noi.

Ionu lui Alecsă.

Căletoria principelui Carol.

Martți, 9 Maiu, M. S. Domnitoriul, a acordat mai multe audiențe la persoanele cari au solicitat această favore; a inspectat atelierul militar și de aci a mers să viziteze prăvălia de librărie a d-lui Zamitka, de la care a binevoit a cumpăra diferite cărți și globuri geografice, pentru a distribui atât gimnasiului cât și școlii normale din Craiova, apoi Domnitoriul a trecut la magazinul d-lui Kițu. Măria Sa a făcut și aci mai multe achizițiuni, și s'a întors, la orele 12, la reședință, unde d-na Glogoveanu a servit Măriei Sale o cină, la care au luat parte mai multe persoane notabile.

Înainte de a părăsi masa, Măria Sa ridică următorul toast:

Sunt astăzi 12 ani de când, punând pentru prima oră piciorul pe pământul României am declarat că am devenit Român.

Faptele petrecute de atunci v'au dovedit îndestul cât M'am identificat cu țara Mea. România, prin sacrificiile ce a făcut, prin vitejia ce a arătat armata sa, eșită din popor, a câștigat drepturi imprescriptibile la mărire și la independență.

Cu o legitimă mândrie strig dar astăzi: să trăiască scumpa Mea țară; să trăiască Craiova, primul oraș care M'a salutat la venirea Mea.

D. primariu al Craiovei a răspuns acestui toast, dicend: „că diua de 9 Maiu este o dată memorabilă, care împreună cu cuvintele pronunțate de Măria Vostre, s'a săpat adânc în inima tuturor oltenilor. Ea le amintescă că toate acele aspirațiuni cu cari au întâmpinat odinioară Craiovenii pe alesul României, Măria Vostre, cu un curaj eroic și o abnegațiune mai pre sus de orice laudă, le-ați realizat.”

D. primariu a conchis cu cuvintele: „să trăiască M. S. Domnitoriul, Augustul nostru suveran. Să trăiască M. S. Dómna mângăierea suferinșilor. „Să trăiască România independentă!”

La ora 1 după amăzi, Măria Sa a pornit la gară, însoțit atât de autoritățile locale, cât și de un numeros și ales public, compus din fruntași proprietari și comercianți, cari au petrecut pe Măria Sa până la stația Balșu. Domnitoriul a sosit la Pitești, la orele cinci și jumătate, unde accepta pe Măria Sa o primire nu mai puțin entusiastă.

Buchetele și cununile, ce s'au oferit Înălțimei Sale în călătoria acastă, au fost pe atât de frumoase cât și de numeroase.

Simțitoriu la aceste demonstrațiuni neîntrerupte de simpatie și devotament, M. S. Domnitoriul, pentru a face părtașă bucuriei Sale pe M. S. Dómna, a ordonat ca toate buchetele și cununile să fie puse într'un vagon și să fie remise în aceeași zi Augustei noastre Suverane la Bucuresci.

Intrând în Pitești, M. S. Domnitoriul S'a dirigit mai întâi spre biserică catedrală, unde a întâmpinat pe Măria Sa părintele episcop de Argeș, cu Sf. Cruce și Evangelia, și după terminarea Te-Deumului, la casele d-nei Gorjan, reședința Măriei Sale în Pitești și cu ocaziunea trecerii la Craiova.

La ora 6, M. S. Domnitoriul a primit pe d. agent diplomatic al Sârbiei, însărcinat de A. S. Principele Milan, a remis Măriei Sale insignele marelui cordon al ordinului Takova.

La 7 ore, s'a servit prânzul, la care a asistat d-na Gorjan, d. agent diplomatic al Sârbiei, Prea S. S. părintele Ghenadie Argeș, d. general Racoviță, d. prefect de Argeș, d. primar de Pitești, d-nii coloneli Crețeanu, Cernovodeanu, Cruțescu și alte persoane însemnate civile și militare.

La acest prânz Măria Sa, care purta „Stéua ordinului Takova“, a ridicat un toast în sănătatea A. S. Principelui Milan și pentru realizarea tuturor dorințelor și independenței Sârbiei pentru obținerea căreia și Domn și națiune s'a luptat atât.

După aceea, P. S. S. episcopul de Argeș a urât în numele crerului și al poporului eparchiei buna-venire Domnitoriului-Erou, care a făcut să falfăe din nou cu mândrie, drapelul român, și care a știut să realizeze cele mai scumpe aspirațiuni naționale.

Măria Sa a răspuns zicând: căși aduce aminte cum primirea ce l-au făcut Piteștenii, acum 12 ani, de și nu a fost mai pe jos de cea de astăzi, nu l-a procurat Măriei Sale aceeași bucurie. Atunci, a dis Măria Sa, „Mi făceați o politetă; astăzi ea este expresiunea recunoștinței vostre. Beau în sănătatea orașenilor din Pitești al cărora patriotism și devotament am avut atâtea ocaziuni a'l aprecia.

Măria Sa a făcut după masă o plimbare pe jos, prin oraș, iluminat, și grădina publică, unde se aflau mai multe dōmne înveșmântate în cele mai frumoase costume naționale. Pretudin-denii în trecerea M. Sale, Domnitoriul a fost întâmpinat cu cele mai vii manifestațiuni de iubire din partea orașenilor Piteșteni.

Séra muzicele roșiorilor au cântat dinaintea casei de reședință a Măriei Sale, retragerea cu facile.

Grecia și România.

Cetăm, în diariul „Hora“, următoarele aprecieri privitoare la România și la misiunea colonelului Algiu la Atena aprecieri ce ne sânt bine-voitōre și pe care le recomandăm cetitorilor noștri:

„D. colonel Algiu a avut o primire cu totul deosebită din partea regelui și a societății elenice. El a și plecat pentru România. Primirea ce s'a făcut domnului colonel Algiu a avut un sens politic, ce sperăm că se va aprecia în România. Independența României nu este nici de cum creațiunea tratatului din San-Stefano, pe care România l'a respins ca și Grecia, ci este însăși opera României, care și-a cucerit-o cu sacrificiile și vitejiile poporului seu.

„Grecia nu a pierdut ocaziunea pentru ca, ea cea întâi, cu ocaziunea venirii d-lui Algiu, să facă în persoană acestuia, o primire reprezentantului unei țări independente. Primirea a fost cu atât mai cordială cu cât ea a dat națiunii grece ocaziunea d'a arăta, în persoană reprezentantului armatei române, înalta opiniune ce Grecia are de această armată.

„D. Algiu, în ajunul plecării sale a fost decorat cu ordinul „Salvatorul“, mare oficer.“ „Pressa.“

Ada-Kaleh.

Acastă insulă din mijlocul Dunării, dintre teritoriul austriac și cel sârb,

a fost ocupată zilele trecute de trupele austriace, precum am comunicat. Insula Ada-Kaleh, sau precum o numesc austro-ungurii, Orșova nouă, în mâna Porții n'avea nici o importanță strategică, de când Turcia n'a mai avut resbōie cu Austria. Pentru Serbia și noi acea insulă e de totă importanța, căci Austria prin posedarea ei, stăpânesce Dunărea.

Turcia văzând ca prin noua constelațiune politică ce se formeză în peninsula Balcanilor, numai are speranță de a ține în posesiunea sa cetățile Dunării, și prin urmare devenind inutilă acea insulă, a cedat-o Austriei, nevrând s'o dea nici României nici Serbiei deși acesteia din urmă îi revenea de drept.

Dacă acesta se făcea în alți timpi senini, de sigur că guvernele acestor două țări n'ar fi lipsit de a protesta. Acum însă faptul se consumă fără nici un cuvânt de rezistență din partea celor în drept.

Turcia n'a cedat insula Austriei, decât cu condiție de a i se restitui, când cetățile dunărene ar fi lăsate în mâna ei. De aceea s'a și luat inventariu de tot materialul lăsat de turci în insulă.

Ada-Kaleh sau Noua Orșovă, a ajuns în mâna Turciei în secolul trecut. Ea a fost de mai multe ori teatrul unor lupte, față cu totă mica ei întindere, care abia e un chilometru și e încungurată de un zid gros, care o face a fi adevărată fortăreță.

Basa fortăreței din Ada-Kaleh, a pus-o Leopold I, al Austriei, iar Carol al III a îmbunătățit forturile.

Împăratul Iosif al II a condus în persoană la 1789, atacul contra acelei insule, pe care au și luat-o austriacii la 1790. Dar pacea dela Sistov din 1791, o lăsă tot în mâna Turciei, care a ținut-o în totdeuna în stare aprōpe de părăsire, fără a'i da vre-o importanță strategică. Nici în timpul resbelului turco-sârb, Turcia n'a avut în Ada-Kaleh, mai mult de o sută omeni, cari au fost aprovisionați atunci de administrația română.

Ada-Kaleh e numele dat insulei de turci, dar de aici înainte ea se va numi Noua Orșovă. În insulă e un bazar, câte-va case și bordeie.

În mâna Austriei însă, insula va deveni un punct însemnat strategic. Austria ocupând Ada-Kaleh, se pōte felicita, că ea a dobândit compensarea sa în Orient.

Varietăți.

* Ajungând la cunoscința Românilor de aici evenimentul îmbucurătoriu, triumful lirei române în concertul cel mare al întregii ginte latine, prin cântecul D-lui Alecsandri, — au adresat următoarea telegramă:

Domnului

Alecsandri,

Gara Mircești, (Moldova).

Rege al poezilor latini! te salutăm, Române, încoronat de ginta latină!

Români din Sibiu.

(Urměză subscrierile):

La care dl. Alecsandri avu bună-tatea de a respuade prin dl. Gr. Mateiu comerciant, ca cel dintâiu scris, cu următoarea telegramă:

Gara Mircești.

Trimit prin d-v. românilor din Sibiu ce m'au felicitat, salutări frățesci și sincere mulțămiri.

Alecsandri.

* Escel. Sa L. M. C. de Gyurics însoțit de dl Haleczki major în statul major, a plecat luni la Făgăraș.

* Escel. Sa dl L. M. C. cavalier de Gräf (gener. de honveđi) a sosit în 2 Iunie la Cluj.

* (Comisiunile sinōdelor) din toate trei eparchiile Metropolei noastre s'au întrunit luni aici în Sibiu. Pe cât scim a sēră, terminându-și ac-

tivitatea, membrii esteri au plecat de aici.

* (Postal). Direcțiunea post. reg. ung. de aici publică pe baza unui emis al ministeriului reg. ung. de comerțiu dto 30 Maiu a. c. Nr. 12341 că comunicațiunea dintre Sibiu și Turnu roșu de două ori pe săptămână de până acum cu începutul lunei s'a modificat, introducându-se o comunicațiune de patru ori pe săptămână în ordinea următoare: Plēcă de la Sibiu duminică, luna, mercuria, și vinerea la 11 ore înainte de amēđi; sosesc la Turnu roșu la 2 ore 45 minute după amēđi; — Plēcă în aceeași zi de la Turnu roșu la 3 ore după amēđi; sosesc la Sibiu la 6 ore 45 minute.

* (Teatru român). Dl Pascaly, precum ni se scrie din București, este decīs ca în vēră acēsta să vină cu o trupă mică dar bine alēsă spre a da reprezentațiuni în unele orașe din Transilvania și Ungaria. Salutăm cu bucurie acēstă intențiune a d-lui Pascaly și sūntem convinși, că și publicul pe unde va trece, îl va întâmpina pretodindene cu căldură. „Familia.“

* (Pesta bovină în Șelimběr). Până în 3 l. c. n. au murit 9 vite și s'au bolnăvit 19. Preste tot au fost 89 de vite bolnave dintre care 24 merg spre însănătoșare.

* (Apare) în Făgăraș de la 2 Iunie n. începēnd o foie săptămânală autografată. Redactorul nu este cunoscut.

* (Rectificare). Cu privință la strămutarea d-lui jude sing. Georgiu Făgărașan de la Alba Iulia, după informațiuni pozitive, avem să rectificăm, că suspomenitul domn se strămută în calitate de jude reg. ung. nu la Deva, ci la Szathmár-Németi.

* (Dreptul marțial) s'a publicat în granița banală și slavonă. Ansa a dat-o escesele emigranților bosniaci.

* (Contrabandă.) La Baziaș sosiseră 4 casse Wertheimiane adrese la Belgrad. Fiindcă greutatea caselor era afară de samă, fură deschise în fața unei comisii. Într'ensele s'au aflat 1,420,000 de patrōne pentru puscii de sistem nou în preț de 42,000 fl.

* (Cum călătoresce cineva mai eștin la Paris.) Un călătoriu care s'a întors acum de curēnd atrage atențiunea celor ce vor să călătorēscă la Paris, recomandând ruta „Kaiserin-Elisabeth-Westban“ dela Viena, a cărei carte au valōre două-deci de zile și cari îndreptătesc pe călătoriu a se da jos în Salzburg, München, Carlsruhe și Strassburg. Reuniunea ungară (Paris, Rue Turrenne 47) stă la dispozițiunea tuturor compatrioților spre a da toate deslușirile ce vor pofti.

* (Concesiune prealabilă pentru construire de linie ferată.) În „Kelet“ cetim că ministrul de comunicațiune a dat concesiune pentru lucrările prealabile la o linie ferată dela Apahida la Dej. Concesiunea este dată în urma unei petițiuni a comitelui suprem Des. Bánffy.

* (Cântecul gintei Latine) Acest cântec, care a produs un entuziasm atât de mare în totă România, a fost deja tradus în limba polonă de destinsa penă poetică a dlui C. E. Levakowski doctor în drept și procurator general a căilor ferate Lemberg-Cernăuți-Iași. Traducțiunea a reușit atât în detal cât și în totul și mai ales în reproducerea acelorăși icōne poetice, ce prin plasticitatea și sensibilitatea lor au conclucrat în mare parte, ca poema d-lui Vasile Alecsandri să cucerēscă strălucita victorie de la Montpellier. „Curier. Bal.“

* (Peneș Curcanul). În suplementul de Duminecă a diariului „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ Nr. 124, ce ne-a sosit Vineri, se află publicată poezia „Peneș Curcanul“ în traducție germană. „Nord-

deutsche Allgemeine Zeitung“ cunoscuta foie a prințului Bismarck arată, că M. S. Dōmna Românilor a tradus acēstă poezie a dlui V. Alecsandri și se exprimă cu multă laudă despre talentul poetic, ce M. S. Dōmna a dovedit cu ocazia corectei traduceri a lui „Peneș Curcanul“. Vom reveni. „Curier. Bal.“

* (România Liberă) află că ministeriul de războiu împreună cu a instrucțiunei publice din România, a însărcinat pe cunoscutul librariu Socec cu publicarea unei edițiuni a poeziilor în cari dl. Vasile Alecsandri cântă vitejia oștenilor români, spre a se împărți gratis în armată.

* Cetim în „R. L.“: Ni se spune, că marele poet V. Alecsandri, va sosi preste câte-va zile în București. Presința sa între noi, acum mai cu samă după marele triumf ce a obținut la Montpellier, va fi o adevărată serbătōre pentru capitala României.

* (Dispozițiuni pentru asigurare strategică). „Pester Journal“ comunică: Citadela de pe Blocksberg, ale cărei metereze se uitau cu ochii goți spre Budapesta, au fost prevedute în zilele din urmă cu tunuri Uchașius, cari dau citadelei o înfășurare resboinică. Fiind că în viitorul cel mai apropiat nu se pōte prevedē o luare cu asalt a Pestei sau a Budei. Causa acelei dispozițiuni ar fi pōte de a se căuta în turburările orientale. Pare că se caută în Blocksberg un sprigin puternic pentru fortăreța de pe insula Ada-Kaleh, sau pōte că se fac pregătiri a apēra gurile Dunării către un eventual inimic, chiar la Budapesta. Circumspecțiunea nu strică nici când și cine are 60 milioane în buzunariu, pōte să facă și așa ceva.

Sciri ultime.

(După „S. d. T.-B.“)

Viena, 5 Iunie n. Casa deputaților a votat vama pe cafea cu 24 fl. Delegațiunea a votat 95,925,044 fl. pentru toate trebuințele bugetului de resbel; din ordinariu s'a sters 1,007,623, din estraordinariu 622,175 fl.

Berlin, 5 Iunie n. Se așteptă un emis în cauza reprezentării împăratului prin principele de coronă. Faima despre punerea unei regențe nu e adevărată. — Ambasadorul rusesc Oubril a călătorit cu contele Șuvaloff la Petersburg.

Atentatoriul Nobiling este încă tot fără simțiri. Eri sēra s'au arestat de nou diferite persoane pentru lesa de majestate săvârșită în localele publice.

Tipograful Primasch din Posen, vice-președintele societății de lectură a democraților sociali „Concordia“ fu condamnat pentru lesa de majestate de tribunalul prefecturei la 4 ani de închisōre.

Buletinul de astăzi după amēđi dice: Simptōmele favorabile constatate astă dimineță se continuă. Apetitul a crescut în câtva.

Petersburg, 5 Iunie n. Starea sănătății lui Gorciacoff s'a îmbunătățit; este probabil că va lua parte la congres însoțit de Șuvaloff și de Oubril.

București, 5 Iunie n. De aici se scrie la „Polit. Corr.“: Comanda superiōră rusască a hotărit a ocupa Ploiescii cu 1 regiment de infanterie, 1 de cavalerie și cu 1 baterie sub pretecest că liniile legătōre rusesci sūnt periclititate de pozițiunea armatei române. (În giurul Ploieștilor, după toate scirile diaristice, abia sūnt vre-o câți-va grănițeri români. Red.)

Constantinopole, 4 Iunie n. Savfet-pașa fu denumit Mare vezir rezervēndu-se și portfoiul de esterne, Mustafa Phosphor-pașa fu denumit ministru de resbel în locul destituitului Damat-pașa.

